

MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD ZA
BIVŠU JUGOSLAVIJU

TUŽILAC SUDA

PROTIV

Slobodana MILJKOVIĆA poznatog i kao "Lugar"

Blagoja SIMIĆA

Milana SIMIĆA

Miroslava TADIĆA poznatog i kao "Miro Brko"

Stevana TODOROVIĆA poznatog i kao "Stiv", "Stevo", "Monstrum"

Sime ZARIĆA poznatog i kao "Šolaja"

OPTUŽNICA

Richard J. Goldstone, tužilac Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju u skladu s ovlašćenjem iz člana 18 Statuta Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju (nadalje Statut), optužuje:

1. Od ukupno 33.000 stanovnika u opštini Bosanski Šamac u 1991. godini, skoro 17.000 su bili bosanski Hrvati i bosanski Muslimani. U maju 1995. godine, ostalo je manje od 300 bosanskih Hrvata i bosanskih Muslimana.

2. Na dan 17. aprila 1992, srpske vojne snage iz Bosne kao i iz drugih delova bivše Jugoslavije su preuzele vlast u gradu Bosanski Šamac.

3. Bosanski Šamac je zbog svog položaja na severoistočnoj ivici posavskog "koridora" od velikog značaja za Srbe kojima je bio cilj da stvore deo teritorije pod srpskom kontrolom koji bi povezao Srbiju sa krajiškim Srbima u Hrvatskoj kao i sa zapadnim delom Bosne i Hercegovine.

4. Pošto su vojnim prevratom preuzele vlast, srpske vlasti su pokrenule kampanju strahovlade koja je imala za cilj da natera veliku većinu stanovnika, bosanskih Hrvata i bosanskih Muslimana, da napuste to područje.

5. Počev od 17. aprila 1992, srpske vojne i političke vlasti su koordinirale i sprovele sledeće radnje kao deo pomenute kampanje strahovlade:

a) uhapsile su i pritvorile većinu muškaraca, bosanskih Hrvata i bosanskih Muslimana u opštini, naročito vodeće političke, privredne, stručne, akademske i građanske ličnosti;

b) osnovale i rukovodile, uglavnom pod nadzorom srpske policije, zarobljeničkim logorima gdje su zatvorenici ubijani, tučeni, mučeni, seksualno zlostavljani, i na druge načine maltretirani;

c) dozoljavale su paravojnim jedinicama iz Srbije da ulaze u zarobljeničke logore kako bi ubijali i tukli zatvorenike;

d) terale su bosanske Hrvate i bosanske Muslimane, stanovnike tog područja, da napuštaju svoje domove, i dozvoljavale srpskom stanovništvu da se useljava u napuštene domove;

e) isterivale su, nasilno ili putem pretnji, bosanske Hrvate i bosanske Muslimane, stanovnike te opštine, u druge zemlje kao i u druge delove Bosne i Hercegovine;

f) prisiljavale su bosanske Hrvate i bosanske Muslimane, muškarce, žene i decu, da obavljaju prisilne radove, kao što su kopanje rovova i druge vrste poslova na vojnim linijama sukoba;

g) lišavale su bosanske Hrvate i bosanske Muslimane njihovih putničkih vozila, gotovine i vrednosnih predmeta, i pljačkale njihove domove;

h) pljačkale su i razmontiravale opremu i inventar iz poslovnih prostora bosanskih Hrvata i bosanskih Muslimana;

i) izdavale su naređenja zabranjujući bosanskim Hrvatima i bosanskim Muslimanima okupljanje na javnim mestima i zahtevale od bosanskih Hrvata i bosanskih Muslimana da nose bele trake oko ruke da bi se videlo da su ne-Srbi;

j) zaplenjivale su bankovne račune mnogih bosanskih Hrvata i bosanskih Muslimana i blokirale podizanje sredstava sa tih računa;

k) mobilizovale su bosanske muškarce, Hrvate i Muslimane, u vojsku bosanskih Srba i slale ih na prve linije fronta;

l) stvarale su takvu atmosferu straha i tlačenja među ne-srpskim stanovništvom da su mnogi stanovnici, bosanski Hrvati i bosanski Muslimani, pobjegli sa tog područja.

Optuženi

6. **Slobodan MILJKOVIĆ, poznat i kao Lugar**, rođen 1953. godine u Kragujevcu, Srbija, bio je zamenik komandanta 2. posavske brigade, paravojne jedinice iz Srbije, poznate i kao "Sivi vukovi".

7. **Blagoje SIMIĆ**, rođen 1960. godine, doktor iz Kruškovog Polja, opština Bosanski Šamac, predsednik Srpske demokratske stranke (SDS) u Bosankom Šamcu, bio je i potpredsednik Skupštine opštine u periodu od 1991. godine do 17. aprila 1992. Od 4. novembra 1991. godine do najmanje 30. novembra 1992, Blagoje SIMIĆ je bio predstavnik u skupštini samoproklamovane "Srpske autonomne pokrajine severne Bosne", kasnije prozване "Srpska autonomna pokrajina Semberije i Majevice" "Srpske republike Bosne i Hercegovine". U martu 1992. godine, Blagoje SIMIĆ se proglasio predsednikom "Srpske opštine Bosanski Šamac". Posle vojnog preuzimanja vlasti na dan 17. aprila 1992. godine, Blagoje SIMIĆ je postao predsednik skupštine Bosanskog Šamca, predsednik mesnog kriznog štaba SDS i predsednik ratnog predsedništva.

8. **Milan SIMIĆ**, rođen 1958, rođak **Blagoja SIMIĆA**, studirao je ekonomiju, bio je pripadnik Četvrtog odreda, a posle 17. aprila 1992. godine, postaje predsednik Izvršnog odbora skupštine Bosanskog Šamca;

9. **Miroslav TADIĆ**, poznat i kao **Miro Brko**, rođen 1937. godine, iz opštine Odžak, nekadašnji prosvetni radnik, držao je kafe "AS" u Bosanskom Šamcu i bio zamenik Sime ZARIĆA u Četvrtom odredu. Posle 17. aprila 1992. godine, Miroslav TADIĆ postaje predsednik "Komisije za razmenu" Bosanskog Šamca.

10. **Stevan TODORVIĆ**, poznat i kao **Stiv, Stevo, ili Monstrum**, rođen 1957. godine u Donjoj Slatini, opština Bosanski Šamac, je bio imenovan za Šefa policije Bosanskog Šamca po vojnom preuzimanju vlasti 17. aprila 1991. godine. Pre toga, Stevan TODORVIĆ je bio direktor u fabrici pletenog nameštaja.

11. **Simo ZARIĆ**, poznat i kao **Šolaja**, rođen 25. jula 1948. godine u Donjoj Dubici, opština Odžak, bivši šef milicije u Bosanskom Šamcu i agent SDB-a (Službe državne bezbednosti) koji je od 1. januara 1992. godine do najmanje 31. avgusta 1992. godine, organizovao i vodio jedinicu srpske teritorijalne odbrane, prvo poznate kao Četvrti odred, kasnije nazvane Peti bataljon druge posavske brigade.

Opšte postavke optužnice:

12. Osim ako nije drugačije navedeno, sva dela i propusti navedeni u ovoj optužnici su se dogodili u vremenu između 17. aprila 1992. godine i 20. novembra 1992. godine na području opštine Bosanski Šamac u republici Bosni i Hercegovini na teritoriji bivše Jugoslavije.

13. U toku vremenskog perioda na koji se odnosi ova optužnica, na teritoriji Bosne i Hercegovine je trajalo stanje oružanog sukoba i delimične okupacije.

14. U toku vremenskog perioda na koji se odnosi ova optužnica, sve osobe koje se spominju u ovoj optužnici kao žrtve bile su sve vreme zaštićene Ženevskim konvencijama od 1949. godine.

15. U toku vremenskog perioda na koji se odnosi ova optužnica, svi optuženi po ovoj optužnici su bili dužni da postupaju u skladu sa ratnim zakonima i običajima, uključujući i Ženevske konvencije od 1949. godine.

16. U svakom paragrafu koji tereti za mučenje, dela su počinjena od strane, ili na podsticanje, ili sa odobrenjem ili znanjem, službene osobe ili osobe u tom svojstvu, i to sa jednim ili više od sledećih ciljeva: da bi se dobila informacija ili priznanje od žrtve ili od treće osobe ; da bi se žrtva kaznila za neko delo koje je učinila, ili za koje se sumnjalo da ga je učinila, žrtva ili treća osoba; da bi se žrtva ili treća osoba zastrašile ili prinudile; i/ili zbog bilo kog drugog razloga koji se temelji na diskriminaciji bilo koje vrste.

17. Sva dela i propusti koji, navedeni kao zločin protiv čovečnosti su bili deo rasprostranjenog, sistematičnog ili masovnog napada usmerenog protiv hrvatskog i muslimanskog stanovništva u opštini Bosanski Šamac.

18. Svaki optuženi je pojedinačno odgovoran za zločine za koje se navodi da ih je počinio u ovoj optužnici, u skladu sa članom 7(1) Statuta suda. Pojedinačna krivična odgovornost uključuje počinjenje, planiranje, podsticanje, naređivanje ili učestvovanje u planiranju, pripremi ili izvršenju bilo kog zločina navedenog u članu od 2 do 5 Statuta suda.

19. Paragrafi od broja 12 do 18 su ponovo navedeni i sadržani u svakoj od niže navedenih optužbi.

NAVODI OPTUŽBE:

TAČKE 1 - 2

Deportacija i preseljenje

20. Od približno 17. aprila 1992. godine do najmanje 4. septembra 1992. godine, **Simo ZARIĆ** i **Miroslav TADIĆ** su učestvovali u planiranju i pripremi za nezakonu deportaciju i nasilno preseljenje stotina stanovnika, bosanskih Hrvata i bosanskih Mulsimana, uključujući žene, decu i starce, iz njihovih domova u opštini Bosanski Šamac u druge zemlje ili u druge delove Bosne i Hercegovine koje nisu bile pod kontrolom srpskih snaga. Ovim delima, **Simo ZARIĆ** i **Miroslav TADIĆ** su planirali, podsticali, naređivali ili počinili:

Tačka 1: TEŠKU POVREDU ŽENEVSKIH KONVENCIJA iz 1949 (nadalje **TEŠKA POVREDA KONVENCIJA**), nezakonita deportacija i preseljenje, prema članu 2(g) Statuta;

Tačka 2: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, deportacija, prema članu 5(d) Statuta.

TAČKE 3 - 8

Ubistva u Crkvini

21. Oko 6. maja 1992, približno 50 zatvorenika, bosanskih Hrvata i bosanskih Muslimana koji su bili zatvoreni u zgradi Teritorijalne odbrane (nadalje TO) Bosanskog Šamca su premešteni od strane srpskih vlasti u zgradu poljoprivredne zadruge u obližnjem selu Crkvina. Oko 7. aprila 1992. godine, **Slobodan MILJKOVIĆ**, je, zajedno sa nekoliko vojnika, pripadnika paravojnih formacija, došao u zgradu poljoprivredne zadruge i naredio zatvorenicima da se poredaju uza zid. **Slobodan MILJKOVIĆ** je tada naredio vojnicima da pucaju, a i sam je učestvovao u pucanju i ubijanju 16 zatvorenika: Ivana AGATIĆA, Joze ANTUNOVIĆA, Ivana BARTOLOVIĆA, Luke BLAŽANOVIĆA, Nike BRANDIĆA, Luke GREGUREVIĆA, Seada HURTIĆA, Franje MANDIĆA, Ilije MATIĆA, Ive MIJIĆA, Josipa ORŠOLIĆA, Ive TUZLAKA i četvorice nepoznatih muškaraca. Istovremeno, **Slobodan MILJKOVIĆ** je prouzkovao strah od neposredne smrti i naneo tešku psihičku patnju drugoj grupi od 34 zatvorenika, uključujući Juru BAŠIĆA, Ibru TALETOVIĆA, Matu TUFEKOVIĆA i Vinka TUFEKOVIĆA. Ovim delima, **Slobodan MILJKOVIĆ** je naredio ili učinio:

Tačke 3 i 4: TEŠKU POVREDU KONVENCIJA, namerno ubistvo, namerno nanošenje teške patnje, prema članu 2(a) i 2(c) Statuta;

Tačke 5 i 6: KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA, ubistvo, okrutno postupanje, prema članu 3 Statuta i prema članu 3(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačke 7 i 8: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, ubistvo, neljudski postupci, prema članu 5(a) i 5(i) Statuta.

TAČKE 9 - 11
Ubistvo Ante Brandića

22. Oko 26. aprila 1992. godine, u zgradi i dvorištu TO u Bosanskom Šamcu, **Slobodan MILJKOVIĆ** je ubio Antu Brandića poznatog i kao Dikan udarajući ga uzastopce drvenom motkom i pucajući u njega. Ovim delima, **Slobodan MILJKOVIĆ** je počinio:

Tačka 9: TEŠKU POVREDU KONVENCIJA, namerno ubistvo, prema članu 2(a) Statuta;

Tačka 10: KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA, ubistvo, prema članu 3 Statuta i prema članu 3(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačka 11: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, ubistvo, prema članu 5(a) Statuta.

TAČKE 12 - 14
Ubistvo Bartola Kljajića

23. Oko 7. jula 1992. godine, pošto je pretukao nekoliko zatvorenika u sportskoj sali srednje škole u Bosanskom Šamcu, **Slobodan MILJKOVIĆ** je pucao Bartolu Kljajiću u glavu. Ovim delima, **Slobodan MILJKOVIĆ** je počinio:

Tačka 12: TEŠKU POVREDU KONVENCIJA, namerno ubistvo, prema članu 2(a) Statuta;

Tačka 13: KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA, ubistvo, prema članu 3 Statuta i prema članu 3(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačka 14: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, ubistvo, prema članu 5(a) Statuta.

TAČKE 15 - 17
Ubistvo Marka Evića

24. Oko 7. jula 1992. godine, pošto je pretukao nekoliko zatvorenika u sportskoj sali srednje škole u Bosanskom Šamcu i pošto je pucao u glavu Bartolu Kljajiću, **Slobodan MILJKOVIĆ** je naredio jednom od stražara da pretuče Marka Evića, te je stražar pucao i ubio Marka Evića. Ovim delima, **Slobodan MILJKOVIĆ** je podstakao, naredio ili na drugi način učestvovao u:

Tačka 15: TEŠKOJ POVREDI KONVENCIJA, namerno ubistvo, prema članu 2(a) Statuta;

Tačka 16: **KRŠENJU RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, ubistvo, prema članu 3 Statuta i prema članu 3(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačka 17: **ZLOČINU PROTIV ČOVEČNOSTI**, ubistvo, prema članu 5(a) Statuta.

TAČKE 18 - 20

Premlaćivanja

25. U nekoliko navrata u vremenskom razdoblju između 17. aprila 1992. godine i 30. juna 1992. godine, u zgradi ili blizu zgrade policije (nadalje SUP) i objekata TO u Bosanskom Šamcu, **Slobodan MILJKOVIĆ** je pretukao hrvatske i muslimanske zatvorenike koji su tamo bili zarobljeni, uključujući Muhameda Bičića, Esada Dagovića, Dragana Lukača, oca Jozu Puškarića, Sulejmana Tihića i Grgu Zubaka tako što ih je udarao nogama i različitim predmetima, policijskim pendrekom, velikom metalnom šipkom, amortizerom od automobila i automobilskom dizalicom. Ovim delima, **Slobodan MILJKOVIĆ** je počinio:

Tačka 18: **TEŠKU POVREDU KONVENCIJA**, namerno nanošenje teške patnje, prema članu 2(c) Statuta;

Tačka 19: **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, okrutno postupanje, prema članu 3 Statuta i prema članu 3(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačka 20: **ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI**, neljudski postupci prema članu 5(a) Statuta.

TAČKE 21 - 23

Premlaćivanje oca Jozu Puškarića

26. Oko 8. juna 1992. godine, **Slobodan MILJKOVIĆ** je izveo oca Jozu Puškarića, rimokatoličkog sveštenika, izvan zgrade SUP-a gde je otac Puškarić bio zatvoren, i odveo ga do obližnje zgrade radio-stanice gde je **Slobodan MILJKOVIĆ** pretukao oca Puškarića i slomio mu kost lica udarivši ga teškim predmetom. Ovim delima, **Slobodan MILJKOVIĆ** je počinio:

Tačka 21: **TEŠKU POVREDU KONVENCIJA**, namerno nanošenje teške patnje, prema članu 2(c) Statuta;

Tačka 22: **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, okrutno postupanje, prema članu 3 Statuta i prema članu 3(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačka 23: **ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI**, neljudski postupci, prema članu 5(i) Statuta.

TAČKE 24 - 26

Premlaćivanje Muhameda Bičića

27. Jednom prilikom, u vremenskom razdoblju između 1. juna 1992. godine i 30. juna 1992. godine, u hodniku sportske sale osnovne škole u Bosanskom Šamcu, **Milan SIMIĆ** i nekolicina drugih su nogama udarali Muhameda Bičića i tukli ga

neprestano sa gvozdanim šipkama i nogama od stolice. Ovim delima, **Milan SIMIĆ** je počinio ili na drugi način učestvovao u:

Tačka 24: TEŠKOJ POVREDI KONVENCIJA, namerno nanošenje teške patnje, prema članu 2(c) Statuta;

Tačka 25: KRŠENJU RATNIH ZAKONA I OBIČAJA, okrutno postupanje, prema članu 3 Statuta i prema članu 3(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačka 26: ZLOČINU PROTIV ČOVEČNOSTI, neljudski postupci, prema članu 5(i) Statuta.

TAČKE 27 - 29
Ubistvo Ante Brandića

28. Oko 29. jula 1992, u hodniku zgrade SUP-a u Bosanskom Šamcu, **Stevan TODOROVIĆ** i drugi su ubili Antu Brandića poznatog i kao Anteša tako što su ga uzastopce šutirali teškim čizmama i udarali policijskim pendrecima. Ovim delima, **Stevan TODOROVIĆ** je počinio ili na drugi način učestvovao u:

Tačka 27: TEŠKOJ POVREDI KONVENCIJA, namerno ubistvo, prema članu 2(a) Statuta;

Tačka 28: KRŠENJU RATNIH ZAKONA I OBIČAJA, ubistvo, prema članu 3 Statuta i prema članu 3(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačka 29: ZLOČINU PROTIV ČOVEČNOSTI, ubistvo, prema članu 5(a) Statuta.

TAČKE 30 - 32
Premlaćivanja u zgradi SUP-a

29. Oko 29. jula 1992. godine u hodniku zgrade SUP-a u Bosanskom Šamcu, **Stevan TODOROVIĆ** i drugi su uzastopno tukli policijskim pendrecima i šutirali teškim čizmama Envera Ibralića, Hasana Jašarevića, Omera Nalića i oca Jozu Puškarića, nanevši time žrtvama teške telesne povrede. Ovim delima, **Stevan TODOROVIĆ** je učinio ili na drugi način učestvovao u:

Tačka 30: TEŠKOJ POVREDI KONVENCIJA, namerno nanošenje teške patnje, prema članu 2(c) Statuta;

Tačka 31: KRŠENJU RATNIH ZAKONA I OBIČAJA, okrutno postupanje, prema članu 3 Statuta suda i prema članu 3(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačka 32: ZLOČINU PROTIV ČOVEČNOSTI, neljudski postupci, prema članu 5(i) Statuta.

TAČKE 33 - 35Premlaćivanje Silvestra Antunovića

30. Oko 15. jula 1992. godine, u sportskoj sali osnovne škole u Bosanskom Šamcu, **Stevan TODOROVIĆ** i drugi su uzastopno tukli Silvestra Antunovića velikom drvenom palicom. Od posledica premlaćivanja, Silvestar Antunović je ostao delimično nepokretan i zadobio druge teške telesne povrede. Ovim delima, **Stevan TODOROVIĆ** je učinio ili na drugi način učestvovao u:

Tačka 33: TEŠKOJ POVREDI KONVENCIJA, namerno nanošenje teške patnje, prema članu 2(c) Statuta;

Tačka 34: KRŠENJU RATNIH ZAKONA I OBIČAJA, okrutno postupanje, prema članu 3 Statuta i prema članu 3(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačka 35: ZLOČINU PROTIV ČOVEČNOSTI, neljudski postupci, prema članu 5(i) Statuta.

TAČKE 36 - 38Seksualno zlostavljanje

31. Oko 13. juna 1992. godine, u hodniku zgrade SUP-a u Bosanskom Šamcu, **Stevan TODOROVIĆ** je prisilio svedoka A i svedoka B na međusobno seksualno opštenje u prisustvu nekolicine drugih zatvorenika i stražara. Ovim delima, **Stevan TODOROVIĆ** je podstakao, naredio i počinio:

Tačka 36: TEŠKU POVREDU KONVENCIJA, neljudsko postupanje, prema članu 2(b) Statuta;

Tačka 37: KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA, ponižavajuće i degradirajuće postupanje, prema članu 3 Statuta i prema članu 3(1)(c) Ženevskih konvencija;

Tačka 38: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, silovanje i drugi oblici seksualnog zlostavljanja, prema članu 5(g) Statuta.

TAČKE 39 - 41Mučenje Omera Nalića

32. Oko 19. juna 1992. godine, u osnovnoj školi u Bosanskom Šamcu, dok je ispitivao Omera Nalića o radio-stanici, **Stevan TODOROVIĆ** je naredio trojici ljudi da tuku Omera Nalića. Ovim delima, **Stevan TODOROVIĆ** je podstakao, naredio, počinio ili učestvovao u:

Tačka 39: TEŠKOJ POVREDI KONVENCIJA, mučenje, prema članu 2(b) Statuta;

Tačka 40: KRŠENJU RATNIH ZAKONA I OBIČAJA, mučenje, prema članu 3 Statuta i prema članu 3(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačka 41: **ZLOČINU PROTIV ČOVEČNOSTI**, mučenje, prema članu 5(f) Statuta.

TAČKE 42 - 56

Osobe u svojstvu nadređenih

33. Posle 17. aprila 1992. godine, **Blagoje SIMIĆ** je postao najviši civilni funkcioner na opštini Bosanski Šamac, i kao takav je bio nadređen **Stevanu TODOROVIĆU**, novo-imenovanom srpskom šefu policije.

34. U odnosu na dela i propuste **Stevana TODOROVIĆA** koji su navedeni u ovoj optužnici, **Blagoje SIMIĆ** je bio upoznat ili je morao da zna da je **Stevan TODOROVIĆ** nameravao da učini ta dela ili da ih je već učinio. **Blagoje SIMIĆ** je propustio da preduzme potrebne korake da spreči takva dela ili da kazni **Stevana TODOROVIĆA**. Tim delima ili propustima, **Blagoje SIMIĆ** je krivično odgovoran za dela koja je počinio **Stevan TODOROVIĆ** i počinio je:

u vezi sa ubistvom Ante Brandića opisanom u paragrafu 28:

Tačka 42: **TEŠKU POVREDU KONVENCIJA**, namerno ubistvo, prema članu 2(a) i 7(3) Statuta;

Tačka 43: **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, ubistvo, prema članovima 3 i 7(3) Statuta i prema članu (3)(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačka 44: **ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI**, ubistvo, prema članu 5(a) i 7(3) Statuta.

u vezi sa premlaćivanjem opisanim u paragrafu 29:

Tačka 45: **TEŠKU POVREDU KONVENCIJA**, namerno nanošenje teške patnje, prema članovima 2(c) i 7(3) Statuta;

Tačka 46: **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, okrutno postupanje, prema članovima 3 i 7(3) Statuta i prema članu 3(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačka 47: **ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI**, neljudski postupci, prema članu 5(i) i 7(3) Statuta.

u vezi sa premlaćivanjem Silvestra Antunovića opisanom u paragrafu 30:

Tačka 48: **TEŠKU POVREDU KONVENCIJA**, namerno nanošenje teške patnje, prema članu 2(c) i 7(3) Statuta;

Tačka 49: **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, okrutno postupanje, prema članovima 3 i 7(3) Statuta i prema članu (3)(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačka 50: **ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI**, neljudski postupci, prema članu 5(i) i 7(3) Statuta.

IT-95-9-I

Prevod

u vezi sa seksualnim zlostavljanjem opisanim u paragrafu 31:

Tačka 51: TEŠKU POVREDU KONVENCIJA, neljudsko postupanje, prema članu 2(b) i 7(3) Statuta;

Tačka 52: KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA, ponižavajuće i degradirajuće postupanje, prema članovima 3 i 7(3) Statuta i prema članu (3)(1)(c) Ženevskih konvencija;

Tačka 53: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, silovanje i drugi oblici seksualnog zlostavljanja, prema članu 5(g) i 7(3) Statuta.

u vezi sa mučenjem Omera Nalića opisanom u paragrafu 32:

Tačka 54: TEŠKU POVREDU KONVENCIJA, mučenje, prema članu 2(b) i 7(3) Statuta;

Tačka 55: KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA, mučenje, prema članu 3 i 7(3) Statuta i prema članu 3(1)(a) Ženevske konvencije;

Tačka 56: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI, mučenje, prema članu 5(f) i 7(3) Statuta.

Richard J. Goldstone
Tužilac

Prevod veran originalu
ICTY - TPIY
Prevodnička služba
Datum: 28/07/95